

św. Maksymiliana Kolbego

Dzielnice: Ursynów

Osiedla: Stary Imielin

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1989

Opis

Maksymilian Maria Kolbe (1894-1941) franciszkanin konwentualny, męczennik a także święty Kościoła katolickiego. Przyszedł na świat w Zduńskiej Woli, w rodzinie tercjarzy franciszkańskich, otrzymując na chrzcie imię Rajmund. Jako dziecko wraz z rodzicami i rodzeństwem zamieszkał najpierw w Łodzi a następnie w Pabianicach, gdzie w 1906 roku w miejscowym kościele św. Mateusza miała mu się ukazać Najświętsza Maryja Panna. Zapewne to wydarzenie sprawiło, że już rok później wyjechał do Lwowa, gdzie rozpoczął naukę w miejscowym seminarium duchownym a w 1910 roku znalazł się w zakonie franciszkanów, przyjmując wraz z czasowymi ślubami - wówczas imię Maksymilian. Zakon wysłał go do Krakowa a następnie do Rzymu, gdzie kształcił się w Międzynarodowym Kolegium Serafickim. 1 XII 1914 roku złożył śluby wieczyste, przyjmując wówczas drugie imię Maria. Studiował na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim, po ukończeniu którego 28 IV 1918 roku przyjął święcenia kapłańskie i powrócił do Polski. Był już wówczas inicjatorem powstania apostołskiego związku pod nazwą Rycerstwo Niepokalanej. Od 1922 roku był wydawcą tak zatytułowanego miesięcznika, które do wybuchu II wojny światowej stało się jednym z najpopularniejszych pism katechetycznych przeznaczonych dla masowego odbiorcy. W 1927 roku założył w Paprotni (woj. mazowieckie, powiat sochaczewskim, gmina Teresin) klasztor-sanktuarium nazwany Niepokalanów, będący wówczas największą męską katolicką wspólnotą zakonną świata. Działało tam własne wydawnictwo, drukarnia, radiostacja a nawet straż pożarna. Teren udostępnił mu nieodpłatnie książę Jan Drucki-Lubecki. Podobny klasztor założył podczas swojego misyjnego pobytu w Nagasaki w Japonii. Podczas okupacji hitlerowskiej po raz pierwszy został aresztowany już 19 IX 1939 roku za antyhitlerowski numer wydawanego przez zakonników „Małego Dziennika. Zwolniony po kilku tygodniach zajął się pomocą potrzebującym. Niemcy jednak nie zapomnieli o swoim „rodaku (jego ojciec był z pochodzenia właśnie Niemcem) i 17 II 1941 roku został jako „niebezpieczny wróg Rzeszy zatrzymany i osadzony na Pawiaku, skąd 25 V trafił do Oświęcimia. Pod koniec lipca uratował życie współosadzonemu Franciszkowi Gajowniczkowi, idąc za niego na śmierć głodową. Zginął 14 VIII, dobity przez oprawców zastrzykiem z fenolu a jego ciało zostało natychmiast spalone w krematorium. Beatyfikowany 17 X 1971 przez papieża Pawła VI, kanonizowany 10 X 1982 przez Jana Pawła II.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1989.06.29
